

Ο κύριος ισχυρισμός

Ελλείπει διατάξεως του δικαίου της Ένωσης επί του ζητήματος αυτού, απόκειται στο εθνικό δίκαιο κάθε κράτους μέλους να καθορίζει τις διαδικαστικές προϋποθέσεις των μέσων έννομης προστασίας των δικαιωμάτων που αναγνωρίζει στους πολίτες το δίκαιο της Ένωσης. Εντούτοις, η διαδικαστική αυτή αυτονομία υπόκειται στην τήρηση των αρχών της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας και άλλων αρχών του δικαίου γενικής εφαρμογής, όπως η αρχή της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Το άρθρο 107 του Finance Act 2007 δεν τηρεί τις αρχές αυτές και, ως εκ τούτου, δεν είναι συμβατό προς το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) στις 12 Δεκεμβρίου 2013 — H. J. Mertens κατά Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Υπόθεση C-655/13)

(2014/C 78/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: H. J. Mertens

Εφεσίβλητο: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 71, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, του κανονισμού 1408/71⁽¹⁾ την έννοια ότι είναι ασύμβατο με αυτό να θεωρηθεί ως μεθοριακός εργαζόμενος ευρισκόμενος σε μερική ανεργία ένας μεθοριακός εργαζόμενος ο οποίος, ευθύς μετά τη λήξη σχέσεως εργασίας πλήρους απασχολήσεως σε έναν εργοδότη σε κράτος μέλος, αναλαμβάνει εργασία με μειωμένο ωράριο σε άλλον εργοδότη στο ίδιο κράτος μέλος;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 13 Δεκεμβρίου 2013 — Surgicare — Unidades de Saúde SA κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-662/13)

(2014/C 78/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Surgicare — Unidades de Saúde SA

Εφεσίβλητη: Fazenda Pública

Προδικαστικό ερώτημα

Σε περίπτωση που η φορολογική αρχή πιθανολογεί την ύπαρξη καταχρηστικής πρακτικής με σκοπό την επιστροφή του ΦΠΑ, και λαμβανομένου υπόψη ότι το πορτογαλικό δίκαιο προβλέπει την εφαρμογή προηγούμενης υποχρεωτικής διαδικασίας για τις καταχρηστικές πρακτικές σε φορολογικές υποθέσεις, πρέπει να θεωρηθεί ότι η εν λόγω διαδικασία δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε σχέση με τον ΦΠΑ, δεδομένης της κοινοτικής προελεύσεως του φόρου αυτού;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Finanzgericht München (Γερμανία) στις 30 Δεκεμβρίου 2013 — Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH κατά Hauptzollamt Regensburg

(Υπόθεση C-687/13)

(2014/C 78/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht München

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH

Καθού: Hauptzollamt Regensburg

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι ισχυρός ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 917/2011 του Συμβουλίου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε επί των εισαγωγών κεραμικών πλακιδίων με προέλευση τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ ΕΕ L 238, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado Mercantil nº 3 de Barcelona (Ισπανία) στις 27 Δεκεμβρίου 2013 — Gimnasio Deportivo San Andrés, S.L. κατά Gemma Atarés París και Agencia Estatal de la Administración Tributaria

(Υπόθεση C-688/13)

(2014/C 78/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Mercantil de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Gimnasio Deportivo San Andrés, S.L.

Καθών: Gemma Atarés París και Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι η εγγύηση ότι ο εκδοχέας που αγοράζει επιχείρηση σε πτώχευση ή παραγωγική μονάδα τέτοιας επιχειρήσεως δεν αναλαμβάνει τις οφειλές που απορρέουν από προγενέστερες της κατακυρώσεως της παραγωγικής μονάδας απαιτήσεις του κοινωνικοασφαλιστικού φορέα ή από προγενέστερες εργασιακές απαιτήσεις, όταν με τη διαδικασία αφερεγγυότητας διασφαλίζεται προστασία τουλάχιστον ισοδύναμη με την προβλεπόμενη από τις κοινοτικές οδηγίες, παρέχεται αποκλειστικά και μόνον ως προς τις υποχρεώσεις που συνδέονται άμεσα με τις συμβάσεις εργασίας ή τις εργασιακές σχέσεις ή πρέπει, στο πλαίσιο μιας συνολικής προστασίας των δικαιωμάτων των εργαζομένων και της διατηρήσεως των θέσεων εργασίας, η εγγύηση αυτή να επεκταθεί και σε εργατικές απαιτήσεις ή σε απαιτήσεις του κοινωνικοασφαλιστικού φορέα προγενέστερες της κατακύρωσεως σε κάποιον τρίτο;
- 2) Στο ίδιο πλαίσιο της διασφάλισης των δικαιωμάτων των εργαζομένων, μπορεί ο αγοραστής μιας παραγωγικής μονάδας να λάβει την εγγύηση του πτωχευτικού δικαστηρίου που εγκρίνει την κατακύρωση, όχι μόνον ως προς τα δικαιώματα που απορρέουν από τις συμβάσεις εργασίας, αλλά και ως προς απαιτή-

σεις προγενέστερες της κατακυρώσεως τις οποίες θα μπορούσαν να προβάλλουν έναντι του αφερέγγυου επιχειρηματία εργαζόμενοι των οποίων η εργασιακή σχέση έχει ήδη λυθεί ή ως προς προγενέστερες απαιτήσεις του κοινωνικοασφαλιστικού φορέα;

- 3) Όποιος αγοράζει μια εταιρία ή μια παραγωγική μονάδα σε πτώχευση, δεσμευόμενος να διατηρήσει όλες τις συμβάσεις εργασίας ή ορισμένες από αυτές, υποκαθιστάμενος ο ίδιος σε αυτές, λαμβάνει την εγγύηση ότι δεν θα του ζητηθεί να εκπληρώσει ή ότι δεν θα μετακυλισθούν σε αυτόν άλλες υποχρεώσεις του εκχωρητή που συνδέονται με τις συμβάσεις ή τις σχέσεις στις οποίες τον υποκαθιστά και, ιδίως, εκκρεμότητες εργατικής φύσεως από οφειλές προς τα ταμεία κοινωνικής ασφάλισης;
- 4) Εν ολίγοις, μπορεί η οδηγία 23/2001 ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όσον αφορά τη μεταβίβαση παραγωγικών μονάδων ή επιχειρήσεων που έχουν κηρυχθεί αφερέγγυες και υπό εκκαθάριση με δικαστικές ή διοικητικές αποφάσεις, επιτρέπει την προστασία όχι μόνον των συμβάσεων εργασίας, αλλά και τη βεβαιότητα ότι ο αγοραστής δεν θα πρέπει να ευθύνεται για χρέη προγενέστερα της αγοράς της εν λόγω παραγωγικής μονάδας;
- 5) Ερωτάται αν το γράμμα του άρθρου 149, παράγραφος 2, του ισπανικού Ley Concursal, καθό μέρος αναφέρεται στη μεταβίβαση εταιρίας, συνιστά μεταφορά στο εσωτερικό δικαιο όσον απαιτεί το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο α', της προαναφερθείσας οδηγίας 23/2001, προκειμένου να ισχύσει η εξαίρεση;
- 6) Και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, εάν η απόφαση περί κατακυρώσεως που εκδίδει ο πτωχευτικός δικαστής με αυτές τις εγγυήσεις και τις διασφαλίσεις πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να είναι δεσμευτική για τα λοιπά δικαστήρια ή τις διοικητικές διαδικασίες που ενδέχεται να κινηθούν κατά του νέου ιδιοκτήτη σε σχέση με προγενέστερα της κατακυρώσεως χρέη πράγμα που σημαίνει, ως εκ τούτου, ότι το άρθρο 44 του νόμου για τη νομική κατάσταση των εργαζομένων δεν μπορεί να καταστήσει ανίσχυρο το περιεχόμενο του άρθρου 149, παράγραφοι 2 και 3, του Ley Concursal.
- 7) Αντιθέτως, εάν θεωρηθεί ότι τα άρθρα 149, παράγραφοι 2 και 3, του Ley Concursal δεν εισάγουν την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 5 της οδηγίας, ζητείται από το Δικαστήριο να διευκρινίσει εάν το καθεστώς που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας αφορά μόνον τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις αυστηρώς εργασιακής φύσεως των συμβάσεων που είναι σε ισχύ, οπότε δεν θα πρέπει να θεωρηθεί ότι μεταβιβάζονται στον αγοραστή, εν ουδεμία περιπτώσει, δικαιώματα ή υποχρεώσεις όπως αυτά που απορρέουν από την καταβολή κοινωνικοασφαλιστικών εισφορών ή άλλες υποχρεώσεις από συμβάσεις εργασίας που έχουν ήδη λυθεί προ της ενάρξεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσαρμογής των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16).